

Vragen door de leden der Kamer gesteld overeenkomstig artikel 140 van het Reglement van Orde, en de daarop door de regering schriftelijk gegeven antwoorden

11

Vragen van het lid **Van de Beeten** (CDA) op 15 mei 2003 medegedeeld aan de minister van Justitie over de (onmogelijkheid van) toepassing van voorlopige hechtenis na een vrijspraak in eerste aanleg.

1

Kent u de inhoud van de artikelen van mr. C.M. Schrijnen en mr. Van der Horst in «Trema» van februari en april 2003 over de opheffing van de voorlopige hechtenis door de Rechtbank na vrijspraak op grond van artikel 72 Sv en de dadelijke uitvoerbaarheid daarvan op grond van artikel 73 Sv?

2

Onderschrijft u de analyse van genoemde schrijvers, dat sprake is van een knelpunt omdat na vrijspraak voortzetting van de voorlopige hechtenis niet mogelijk is?

3

Onderschrijft u eveneens de stelling, dat het wenselijk is om dat knelpunt weg te nemen?

4

Bent u voornemens om terzake een voorstel te doen aan het kabinet om te komen tot een wetswijziging op dit punt?

Zo nee, welke redenen hebt u dan om zulks niet te doen? Zo ja, op welke termijn zou indiening van een dergelijk wetsvoorstel verwacht kunnen worden?

Antwoord

Antwoord van de heer **Donner** (minister van Justitie). (Ontvangen 16 augustus 2003)

1

Ja.

2

In het artikel «De onmiddellijke invrijheidstelling (art. 73 Sv)», Trema 2003, p. 64–65, betoogt mr. C.M. Schrijnen dat de uitvoerbaarheid van de beslissing tot opheffing van de voorlopige hechtenis in bepaalde gevallen moet kunnen worden opgeschort.

Zij zou niet stroken met een maatschappelijk evenwichtige verdeling van de belangen van de verdachte en van de samenleving, in geval de verdachte weinig relatie met de Nederlandse rechtsorde heeft en de effectiviteit van de Nederlandse strafrechtspleging niettemin van groot belang is. In het artikel «Voorlopige hechtenis na een vrijspraak? Een reactie.», Trema 2003, p. 146–147 geeft M. van der Horst aan zich na ampele overweging niet in het voorstel van Schrijnen te kunnen vinden. Ook hij meent dat het een ernstige inbreuk maakt op het rechtsgevoel als de in hoger beroep opgelegde straf niet ten uitvoer kan worden gelegd. Maar hij verschilt met Schrijnen van mening over de vraag of het voortduren van de voorlopige hechtenis onder bepaalde voorwaarden voor dit probleem de oplossing is.

Met Van der Horst kan worden geoordeeld dat het geen aanbeveling verdient, mogelijk te maken dat de voorlopige hechtenis na een vrijspraak in eerste aanleg onverkort voortduurt. In het geval na een vrijspraak in eerste aanleg alsnog ernstige bezwaren rijzen, kan thans reeds op grond van artikel 75, tweede lid, Sv, een – nieuw – bevel tot gevangenneming worden gegeven. Te denken valt aan het geval waarin alsnog een getuige wordt gevonden die een zeer belastende verklaring aflegt.

Een nieuw bevel tot voorlopige hechtenis kan dan derhalve worden gegeven.

Toepassing van voorlopige hechtenis na een volledige berechting in eerste aanleg waarbij al het bewijsmateriaal ten gronde is gewogen en ontoereikend bevonden, buiten dat geval van nieuwe bezwaren, komt niet gewenst voor. Het mogelijk maken van deze toepassing zou slechts voorstelbaar zijn in gevallen waarin de appelrechter in die mate van de schuld van de verdachte overtuigd is als voor een veroordeling vereist is.

Als een dergelijke overtuiging niet geëist zou worden, devalueert de berechting in eerste aanleg immers tot een zeer voorlopige aangelegenheid. Als een dergelijke overtuiging wel geëist zou worden,

impliceert dat evenwel dat een – noodzakelijkerwijs voorlopig – oordeel van de appelrechter een oordeel dat na een volledig feitenonderzoek is geveld terzijde kan schuiven. Dat komt met het oog op een adequate verhouding tussen de rechter in eerste aanleg en de appelrechter minder passend voor. Bedacht kan daarbij nog worden dat bij verdachten die weinig relatie met de Nederlandse rechtsorde hebben, de categorie waar mr. Schrijnen vooral aan denkt, ook toepassing van vreemdelingenbewaring in sommige gevallen tot de mogelijkheden behoort.

3 en 4

Uit het bij vraag 2 gegeven antwoord volgt dat het bestaande artikel 75, tweede lid, Sv, een passend kader biedt voor toepassing van voorlopige hechtenis na een vrijspraak in eerste aanleg.

Een wetsvoorstel tot aanpassing van dit kader wordt dan ook niet overwogen.